

sig Flid for at opelske en Hest, som passede til det Brug, der nu en Gang var det almindelige, nemlig det mellemstore Landbrug, og man kan heller ikke bebrejde dem, at de har gjort sig Flid for at opelske en Hest, som der har været god Afsætning af til Eksport. Det er rigtigt nok, at i nogle Aar har Husmændene indført smaa Heste, men det er først i de senere Aar efter Husmandsbrugets stærke Udvikling, at Efterspørgselen er blevet særlig stor, og man kan dog ikke forlange, at Landmændene allerede tidligere skulde lægge Hesteavl til Rette efter et Forbrug, der først er kommet i de senere Aar; det vilde være et højst ubilligt Forlangende.

Landbrugsministeren (Bording): Det er vist i Overensstemmelse med de fleste Medlemmers Ønsker, naar jeg søger at fatte mig saa kort som muligt og ikke komme ind paa Gentagelser; det er mit Indtryk, at mange af dem, der har talt, siden jeg havde Ordet sidst, egentlig kun har gentaget, hvad der er sagt af de første Talere, og jeg skal derfor, saa vidt det er mig muligt, blot komme ind paa de nye Punkter, der er inddraget i Diskussionen.

Til det ærede Medlem Hr. Holdgaard vil jeg gerne sige, at det ingenlunde har været min Mening at ødelægge Konsulentvirksomheden. Tværtimod, jeg er enig med mange Talere i denne Sal, naar de har fremhævet denne Virksomheds store Betydning, og naar jeg har foreslaaet at forhøje Tilskuddet til Konsulenternes Lønninger, men slette Tilskuddet til deres Kontorholds- og Rejseudgifter, er det, fordi der paa dette Punkt vistnok vil kunne gennemføres Besparelser, som Foreningerne derigennem vil blive mere interesserede i. Men hvis Forslaget, som det er formet, vil gøre for stor Skade, er jeg selvfølgelig villig til Indrømmelser paa dette Punkt. Det er ikke noget Ultimatum, jeg er villig til at modtage Ændringsforslag, og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hans Clausager, som havde Ordet for et Øjeblik siden, at jeg har faaet det Indtryk af det ærede Medlem, at for ham er det afgørende, at der i Fremtiden bliver givet samme Tilskud til Landbruget paa dette Punkt som tidligere, men ellers vil han i og for sig indrømme, at den Maade, Stats-tilskuddet er fordelt paa, i mange Aar ikke har været rigtig. Det er den Opfattelse, jeg fik af det ærede Medlems Udtalelse, og det viser sig altsaa i nogen Maade, at der i alle Partier er Enighed om, at saadan som Bevillingen er administreret gennem

en Aarrække, bør den ikke fremdeles administreres, der bør ske Ændringer heri. Det er ogsaa derfor, jeg har ønsket at foretage en Ændring i Loven, men jeg har ganske vist ment, at man ogsaa kunde gaa til en Reduktion af Tilskuddets Beløb, uden at der derved skete nogen Skade for Landbruget; i en Tid som den, vi har, hvor der jo skal skaffes Penge til saa mange andre Opgaver, vilde jeg anse det for rigtigt, at man alvorligt tænker paa, om det ikke var muligt at indføre Besparelser ogsaa paa dette Omraade. Selvfølgelig er det for mig mest afgørende, at man faar en Lov, som saglig set er god for Landbruget og forsvarlig for Statskassen.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at Hesteavl var nødvendig for Landbruget. Det er dog vel ikke helt rigtigt. Man kan sige, at Heste er nødvendige for Landbruget, men der er saa mange Ting, der er nødvendige for Landbruget, og hvis man skulde holde sig det ærede Medlem Hr. Pinstrups Opfattelse efterrettelig, saa skulde man jo da sige, at kan det ikke betale sig at fremstille en Vare selv, saa køber vi den i Udlandet, hvis man kan faa den billigere der.

Til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, som sagde, at saaledes som Hesteavl har udviklet sig, er der fremskaffet en Hest, som ikke egner sig til Husmandsbrug, vil jeg sige: Ja, men det er vel ogsaa en Hest, som ikke egner sig til Gaardmandsbrug. Det kan man vel nok sige uden at sige for meget, og det maa vel ogsaa indrømmes selv af en Ekspert paa Hesteavlens Omraade som det ærede Medlem Hr. Hede-gaard, der sagde, at man er ved at om-lægge Bedømmelsen paa de jyske Skuer. Derfor mener jeg, det er noget vanskeligt for danske Landbrugere at fremstille en Hest, som egner sig til Brug her i Landet, lige saa billigt, som den kan faas i Udlandet. Jeg mener dog ikke, at man derfor straks skal gaa bort fra Hesteavl. Jeg hører ikke til dem, der, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup, mener, at man øjeblikkelig skal smide det væk, som ikke lønner sig, hvis man kan købe det billigere i Udlandet; der kan være andre Hensyn at tage, men det skal jeg ikke komme ind paa her. Man skal dog tage sig i Agt for at støtte en Produktion, som er mindre lønnende, og hellere tage en anden Produktion op, som maaske er mere lønnende, og jeg maa indrømme, at i Forhold til andre Erhvervs-grene indenfor Landbruget er Hesteavlens Betydning meget dalende i Sammenligning med tidligere.